

digt at tryne andre organisationer, virksomheder og lønmodtagere imod deres vilje.

Naturligvis er vi også åbne over for nye oplysninger og argumenter, der måtte dukke op under udvalgsarbejdet.

Lone Saaby Johansen (RV):

Det Radikale Venstre har fuld forståelse for baggrunden for, at beslutningsforslaget bliver stillet. Faglige blokader som eksempelvis på Ikadan kan have store skadevirkninger for både medarbejdere og virksomheder.

På den anden side hylder partierne her i Folketinget næsten ved enhver lejlighed, der bydes – måske lige netop bortset fra i dag – den danske model af aftaleprincippet. Når man gør det, må man gøre det konsekvent og ikke begynde at definere nødtilfælde, som Venstres ordfører gør. For hvor går grænsen?

Det er ikke konsekvent, at man på den måde vil gå ind og lovgive for at lave begrænsninger på det arbejdsretlige system, som Venstre foreslår her, så derfor kan vi ikke støtte forslaget. Vi vil godt være med til at drøfte, om man på en eller anden måde kan modernisere hele aftalesystemet, men vi vil ikke være med til at gribe ind i et enkeltområde, som det gøres i dette forslag.

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er rigtig, at det her er en genfremsættelse fra sidste år, og vi går nok ind for genbrug, men faktisk ikke af forslag.

Når vi alligevel går med til det, har det to forklaringer, dels at det ikke nåede til afstemning, til betænkningsafgivelse sidste år, og dels, at dette forslag er noget, der ligner en hjertesag for Kristeligt Folkeparti. Derfor synes vi, at det er værd at give det en tur mere, selv om det selvfølgelig ikke er let at opdrive nye argumenter i sagen. Mange af dem har været brugt før. Men det er en god sag.

Jeg må bedrøve ministeren med, at jeg ikke er stolt af vores arbejdsmarkedssystem. Og det synes jeg heller ikke jeg har nogen grund til. Ministeren sagde, at selv folk, som måske var imod, gik rundt og pralede af i udlandet, at vi havde sådan et godt system i Danmark. Det er der ikke nogen som helst grund til. Det gør jeg ikke.

Det er jo oven i købet en kendsgerning – vi fik et papir inden for det seneste halve år i Arbejdsmarkedsudvalget, der viste det – at vi har ikke færre strejkedage i Danmark under den forkromede danske model. Udenlandske lønmodtagere har heller ikke haft en dårligere udvikling af

deres rettigheder end danske. Udenlandske lønmodtagere har også haft lige så god lønfremgang som danske. Så hvad får vi egentlig for den begrænsning af friheden, der ligger i den danske model? Jeg synes ikke, den giver os noget, og jeg synes, at den er en begrænsning.

Så siger ministeren også, at Arbejdsretten erklærede, at blokaden var lovlig. Ja netop. Det er jo derfor, man fremsætter forslaget. Det er, fordi en instans i det parallelle system, altså parallelt med vores almindelige civilretlige system, erklærer, at noget er lovligt efter en aftale, som er indgået mellem to parter, og som man så lader gå ud over andre parter. Det erklærer Arbejdsretten er lovligt. Det synes jeg der er god grund til at anfægte, og det er det, vi gør med fremsættelsen af dette beslutningsforslag.

Så nævnte hr. Ole Sohn, at det er mærkeligt, at vi ikke går længere, hvorfor vi ikke laver et frontalt angreb på hele det arbejdsretlige system. Og det er jo af den enkle grund, at det er vi ikke enige om. Det vil Kristeligt Folkeparti gerne, men det vil de to andre partier, som vi stiller forslag sammen med her, ikke. Og det er der selvfølgelig forskellige historiske og ideologiske begrundelser for. Det accepterer vi. Vi er glade for, at vi er kommet så langt, at vi kan fremsætte det forslag her sammen; det synes vi er helt fint.

Jeg vil ikke yderligere argumentere for forslaget, det er så rimeligt gjort af Venstres ordfører, det har vi gjort før, og det fremgår tydeligt af bemærkningerne, hvad det handler om. Så efter disse bemærkninger vil jeg bare sige, at vi selvfølgelig anbefaler forslaget her, som vi er medforlagsstillere til.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg må sige til hr. Ole M. Nielsen, at nu afhænger alt jo af øjnene, der ser på tingene, og hvis vi sådan ligesom skal lade blikket rende tilbage igennem de her godt 100 år, vil hr. Ole M. Nielsen så stadig væk påstå, at dette system ikke har givet os noget?

Hvordan ser det ud? Vi klarer vores eksport godt, og vi kunne også område for område tage vores velfærd og alle de dér ting. Når man tænker på den store produktion, som vi er i stand til at have, og som vi eksporterer, og det, at vi kan klare os som det lille land, selv om vi er uden råstoffer, netop ved vores dygtighed, ved vores samarbejde, vores forståelse hinanden imellem. For der ligger jo meget, meget, meget andet i den danske model.